

מסכת תרומות

פרק י

א. בצל שנתנו בתוך עדשים, אם שלם, מתר. ואם חתכו, בנותן טעם. ושאר כל התבשיל, בין שלם בין מחתך, בנותן טעם. רבי יהודה מתיר בצחנה, שאינו אלא לטל את הזהמא:

ב. תפוח שרסקו ונתנו לתוך עסה, וחמצה, הרי זו אסורה. שעורים שנפלו לתוך הבור של מים, אף על פי שהבאישו, מימיו מתרין:

ג. הרוזה פת חמה ונתנה על פי חבית של יין תרומה, רבי מאיר אוסר, ורבי יהודה מתיר. רבי יוסי מתיר בפל חטים, ואוסר בפל שעורים, מפני שהשעורים שואבות:

ד. תנור שהסיקו בכמון של תרומה ואפה בו, הפת מתרת, שאין טעם כמון, אלא ריח כמון:

ה. תלתן שנפלה לתוך הבור של יין, בתרומה, במעשר שני, אם יש בנזרע כדי לתן טעם, אבל לא בעץ. בשביעית ובכלאי הכרם והקדוש, אם יש בנזרע ובעץ כדי לתן טעם:

ו. מי שהיו לו חבילי תלתן בכלאי הכרם, ידלקו. היו לו חבילי תלתן של טבל, כותש, ומחשב כמה נזרע יש בהם, ומפריש את הנזרע, ואינו צריך להפריש את העץ. אם הפריש, לא יאמר אכתוש ואטל את העץ ואתן את הנזרע, אלא נותן העץ עם הנזרע:

ז. זיתי חליו שכתשן עם זיתי תרומה, פצויעי חליו עם פצויעי תרומה, פצויעי חליו עם שלמי תרומה, או במי תרומה, אסור. אבל שלמי חליו עם פצויעי תרומה, מותר:

ח. דג טמא שכתשו עם דג טהור, כל גרב שהוא מחזיק סאתים, אם יש בו ממשקל עשרה זוז ביהודה שהן חמש סלעים בגליל דג טמא, צירו אסור. רבי יהודה אומר, רביעית בסאתים. ורבי יוסי אומר, אחד ממששה עשר בו:

ט. חגבים טמאים שנכתשו עם חגבים טהורים, לא פסלו את צירם. העיד רבי צדוק על ציר חגבים טמאים, שהוא טהור:

י. כל הנכתשים זה עם זה, מתרים, אלא עם החסית. חסית של חליו עם חסית של תרומה, ירק של חליו עם חסית של תרומה,

אָסור. אַבל חֲסִית שֶׁל חֲלִין עִם יֶרֶק שֶׁל תְּרוּמָה, מִתָּר:

יא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, כָּל הַנִּשְׁלָקִים עִם הַתְּרָדִים, אָסוּרִים, מִפְּנֵי שֶׁהֵם נוֹתְנִין אֶת הַטֶּעַם. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, כְּרוּב שֶׁל שְׁקִיָּא עִם כְּרוּב שֶׁל בַּעַל, אָסוּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בּוֹלֵעַ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר, כָּל הַמִּתְבַּשְּׁלִין זֶה עִם זֶה, מִתָּרִים, אֲלֹא עִם הַבֶּשֶׂר. רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן נוּרִי אוֹמֵר, הַכֶּבֶד אוֹסֶרֶת וְאֵינָהּ נֶאֱסֶרֶת, מִפְּנֵי שֶׁהִיא פּוֹלָטֶת וְאֵינָהּ בּוֹלֵעֶת:

יב. בִּיצָה שֶׁנִּתְבַּשְּׁלָה בְּתַבְּלִין אָסוּרִין, אֲפִלּוּ חֵלְמוֹן שֶׁלָּהּ אָסוּר, מִפְּנֵי שֶׁהוּא בּוֹלֵעַ. מִי שֶׁלָּקוֹת וּמִי כִבְשִׁים שֶׁל תְּרוּמָה, אָסוּרִים לְזָרִים: